

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Quid circa hoc sciuerit & quid ignorauerit? 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

ar 4. d. 11.
ins 7.

fio ad phantasmata & sensibilia, ne impediatur eius elevatio in id quod excedit omnia phantasmata, ut dictum * est: & ideo in raptu non fuit necessarium quod anima sic separaretur à corpore, ut ei non videretur quasi forma. Fuit autem necessarium intellectum eius abstrahi à phantasmatibus, & sensibilibus perceptione.

art. 3. ad
2. & 3.

Ad primum ergo dicendum, quod Paulus in raptu illo peregrinabatur à Domino quantum ad statum, quia adhuc erat in statu viatoris: non autem quantum ad actum, quo videbat Deum per speciem, ut expressè dicitur * patet.

Ad secundum dicendum, quod potentia anime virtute naturali non elevatur supra modum convenientem essentiae eius. Virtute tamen divina potest in aliquid altius elevari: sicut corpus per violentiam superioris virtutis elevatur supra locum convenientem sibi secundum speciem suam naturam.

Ad tertium dicendum, quod vires anime vegetabilis non operantur ex intentione anime, sicut vegetabilis, sed per modum naturam. Et ideo non referuntur ad raptum, ab eis abstractio, sicut à potentia sensitiva, per quarum operationes minuetur intentio anime circa intellectualem cognitionem.

ARTIC. VI.

Virum Paulus ignoraverit an anima eius se a corpore separata?

839
veri. 9. 13
a. 5. Et 2
Cor. 12.
leg. 1. fin.

AD sextum sic proceditur. Videtur quod Paulus non ignoraverit an eius anima se a corpore separata. Dicit enim ipse secundum Corinthios duodecimo, Scio hominem in Christo raptum usque ad tertium caelum. Sed homo naturaliter compositum ex anima, & corpore: raptus ergo differt à morte. Videtur ergo quod ipse sciverit animam non fuisse per mortem à corpore separatam, praesertim quia hoc communiter à doctis ponitur.

¶ 2. Præter. Ex eisdem Apostoli verbis patet, quod ipse

ipse sciuit quo raptus fuerit, quia in tertium cœlum. Sed ex hoc sequitur, quod sciuerit vtrum fuerit in corpore vel non: quia si sciuit tertium cœlum esse aliquid corporeum, consequens est quod sciuerit animam non esse à corpore separatam: quia visio rei corporeæ non potest fieri nisi per corpus. Ergo videtur quod non omnino ignorauerit an anima fuerit à corpore separata.

¶ Præterea, Sicut Aug.* dicit 12. super Gen. ad litteram, ipse in raptu vidit illa visione Deum, qua videt sancti in patria. Sed sancti ex hoc ipso quod vident Deum, sciunt an animæ eorum sint à corporibus separatae. Ergo & Paulus hoc sciuit.

SED contra est, quod dicitur 2. ad Corint. 12. Siue in corpore, siue extra corpus, nescio, Deus scit.

RESPONDEO dicendum, quod huiusmodi questionis veritatem accipere oportet ex ipsis Apostoli verbis, quibus dicit se aliquid scire, scilicet se raptum esse vsque ad tertium cœlum; & aliquid nescire, scilicet vtrum in corpore aut extra corpus. Quod quidem potest intelligi dupliciter. Vno modo, vt hoc quod dicitur, siue in corpore, siue extra corpus, nõ referatur ad ipsum esse hominis rapti, quasi ignorauerit an anima eius esset in corpore an non: sed ad modum raptus, vt scilicet ignorauerit an corpus eius fuerit simul rapum cum anima in tertium cœlum, vel non, sed solum animam sicut Ezech. 8. dicitur, quod adductus est in visionibus Dei in Hierusalem. Et hunc intellectum fuisse causam Iudæi exprimit Hierony. in prologo super Daniellem, vbi dicit, Denique & Apostolum nostrum (scilicet dicebat Iudæus) non fuisse ausum affirmare in corpore raptum, sed dixisse, siue in corpore siue extra corpus, nescio. Sed hunc sensum reprobatur Aug. 12. super Gen. ad litteram, per hoc quod Apostolus dicit sciuisse se esse raptum vsque in tertium cœlum. Sciat ergo verum esse tertium cœlum id in quod raptus fuit, & non similitudinem imaginariam tertij cœli. Alioquin si tertium cœlum nominauit phantasma, etc. Sec. Vol. iij.

1. 12. c. 28
10. 3.

a medio illius. Incipit: Danielis prophetam, 10. 4. 1. 12. c. 2. 3. 4. 28. 10. 3.

tertij cœli, pari ratione dicere potuit se in corpore raptum, nominans corpus, proprij corporis phantasma, quale apparet in somnis. Si autem sciebat esse verè tertium cœlum, sciebat ergo aut esse aliquid spirituale & incorporeum, & sic non poterat corpus illuc rapti: aut esse aliquid corporeum, & sic animam non posset illuc sine corpore rapti, nisi separatam a corpore. Et ideo oportet secundum alium sensum intelligere, ut scilicet Apostolus sciuerit, quod fuerat raptus secundum animam, & non secundum corpus: sciuerit tamen qualiter se haberet anima ad corpus, utrum scilicet fuerit sine corpore, vel non. Sed circa hoc diuersimodè aliqui loquuntur. Quidam enim dicunt, quod Apostolus sciuit, quod anima sua a corpore vnita ut forma, sed nesciuit utrum esset in se abstractio ab operibus animæ vegetabilis. Sed quod fuerit facta abstractio à sensibus, hoc non potuit ignorare, ex quo sciuit se raptum. Quod autem fuerit facta abstractio ab operibus animæ vegetabilis, non est tantum aliquid, ut de hoc oporteret tam sollicitam fieri mentionem. Vnde relinquitur, quod nesciuit Apostolus, utrum anima eius fuerit eonijuncta corpori forma, vel à corpore separata per mortem. Quod autem hoc concedentes dicunt, quod Apostolus non perpendit quando raptus, quia tota contentio conuersa erat in Deum; sed postmodum perpendit, considerans ea quæ viderat. Sed hoc etiam prætrahitur verbis Apostoli, qui distinguit in verbis præteritum à futuro. Dicit enim in presenti, quod fuit raptus ante annos quatuordecim, & in presenti nescire, utrum in corpore fuerit, vel extra corpus. Et ideo dicendum est, quod & prius dicitur nesciuit, utrum eius anima fuerit à corpore separata. Vnde Augustinus dicit 12. super Genesim, post longam inquisitionem concludens, sed et forte, ut hoc ipsum eum ignorasse intelligamus, ut quando in tertium cœlum raptus est, in corpore fuit.

1. 12. c. 5.
10. 3.

rit anima, quomodo est anima in corpore, cum corpus vivere dicitur, siue vigilantis, siue dormientis, siue in cessasi a sensibus corporis alienati), an omnino de corpore exierit, vt mortuum corpus iaceret.

Ad primum ergo dicendum, quod per synecdochen quandoque pars hominis homo nominatur, & præcipue anima quæ est pars hominis eminentior. Quamuis etiam possit intelligi, eum quem raptum dicit, non tunc fuisse hominem, quando raptus fuit, sed post annos quatuordecim. Vnde dicit, Scio hominem: non dicit, scio raptum hominem. Nihil etiã prohiberet mori diuinitus procuratam, raptum dici. Et sic Augu-
lib. 12. c. 3.
2 me. 1. 3

stin. * dicit 12. super Genes ad litteram, Dubitante inde Apostolo, quis nostrum inde certus esse potuit? Vnde qui super hoc loquuntur, magis coniecturaliter, quam per certitudinem loquuntur.

Ad secundum dicendum, quod Apostolus sciuit vel illud cælum esse quid corporeum, vel aliquid incorporeum à se visum in illo cælo: cum hoc potuerit fieri per intellectum eius, etiam si anima eius non esset à corpore separata.

Ad tertium dicendum, quod visio Pauli in raptu, quantum ad aliquid fuit similis visioni beatorum, scilicet quantum ad id quod videbatur; & quantum ad aliquid dissimilis, scilicet quantum ad modum videndi: quia non ita perfectè vidit sicut sancti qui sunt in patria. Vnde Augustinus * dicit duodecimo
lib. 12. c.
pe à med.
10. 3.
 super Genesim ad litteram, Quamuis abrepto Apostolo à carnis sensibus in tertium cælum, hoc defuit ad plenam perfectamque cognitionem rerum, quæ angelis inest, quod siue in corpore esset, siue extra corpus esset, nesciebat: hoc utique non deerit, cum receptis corporibus in resurrectione mortuorum, corruptibile hoc induetur incorruptione.